BIULETYN SPORTOWY

WOJEWÓDZKIEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ W KRAKOWIE

Nr 4 Kraków, dnia 1 czerwca 1955 r. Rok I

ZARZĄDZENIE Nr 187

Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej z dnia 21. XII. 1954 r.

w sprawie wprowadzenia w życie przepisów dyscyplinarnych w piłce nożnej.

1. **Zatwierdzam i wprowadzam do użytku następujące przepisy dla piłki nożnej, stanowiące załącznik do niniejszego zarządzenia:**
   Przepisy Dyscyplinarne Sekcji Piłki Nożnej GKKF.
2. **Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie zarządzenia i przepisy wydane w tym przedmiocie.**

Przewodniczący
Głównego Komitetu Kultury Fizycznej
(—) WŁODZIMIERZ RECZEK

Przepisy dyscyplinarne Sekcji Piłki Nożnej Gł. Kom. Kult. Fiz.

Zadaniem ludowego ruchu sportowego jest nie tylko wychowanie młodzieży na zdrowych, sprawnych do pracy i obrony obywateli, ale i socjalistyczne wychowanie sportowców.

Zawodników winna charakteryzować w zawodach szlachetna postawa, subordynacja w stosunku do decyzji i orzeczeń sędziego, trenera czy instruktora, kierownika i kapitana drużyny, oraz kolektywność pracy całego zespołu. Poza boiskiem w życiu codziennym, zawodnik winien odznaczać się wzorową postawą i sumiennością w pracy, być prawym, ofiarnym, uczynnym, by zaszczytnie reprezentować ludowy sport.

Przykładem wzorowej postawy moralnej sportowca winni być w pierwszym rzędzie działacze sportowi, mistrzowie sportu, zawodnicy wyższych klas sportowych, jak też czołowi zawodnicy każdego koła. Działacze sportowi winni szczególnie okazywać jak największe zainteresowanie życiem zawodników, nie tylko w obrębie stadionu, lecz i poza nim. Zauważone niedociągnięcia nie mogą być zatajane, czy przemilczane, lecz omawiane na zebraniach organizacyjnych, a w przypadkach powtarzających się — karane przykładnie i podawane do wiadomości ogółu.

Poważne zadanie wychowawcze jakie postawiła Partia przed ruchem sportowym, mogą być osiągnięte przez stałą i ciągłą pracę wychowawczą i ideologiczną, do prowadzenia której zobowiązany jest cały aktyw piłkarski.

Środkiem polepszenia pracy wychowawczej i utrzymania zdrowej atmosfery sportowej winna stać się krytyka i samokrytyka. Poważnym elementem wzmocnienia dyscypliny sportowej, wpływania na działalność, postawę sportowców i działaczy, naruszających przepisy, regulaminy oraz sportową atmosferę, przez co przynoszą sportowi ujmę lub szkodę, zasadą, że w ruchu sportowym obowiązuje jednakowa dyscyplina dla wszystkich jego uczestników.

§ 1. Organa odpowiedzialne za przestrzeganie dyscypliny sportowej

1. Za prowadzenie pracy wychowawczej i ideologicznej wśród sportowców oraz czuwania nad przestrzeganiem dyscypliny sportowej są odpowiedzialne kierownictwa sekcji kół, rady i Zrzeszeń Sportowych oraz Sekcje Piłki Nożnej Komitetów Kultury Fizycznej.
2. Kierownictwa sekcji piłki nożnej kół są w szczególności bezpośrednio odpowiedzialni za:
   a) ideologiczne i sportowe szkolenie swoich członków, ich uświadomienie obywatelskie oraz znajomość przepisów, obwiązków i zadań,
   b) działalność swoich przedstawicieli i zawodników oraz ich zachowanie się tak na zawodach jak i w życiu osobistym,
   c) utrzymanie w obrębie obiektu sportowego porządku i spokoju bezpośrednio przed rozpoczęciem zawodów, w czasie ich trwania, oraz po ich zakończeniu,
   d) udzielanie sędziom i drużynie gości opieki i ochrony w razie potrzeby, aż do czasu wyjazdu.

§ 2. Rodzaje naruszeń dyscypliny sportowej

Naruszeniem dyscypliny sportowej jest:

a) niezgodna z wytycznymi i zarządzeniami władz działalność organizacyjna poszczególnych ogniw sportowych,
b) sprzeczna z obowiązującą moralnością i etyką sportu socjalistycznego działalność i postawa zawodników oraz działaczy,
c) przekroczenie zasad przepisów gry w piłkę nożną,
d) naruszenie zasad regulaminów sportowych.

§ 3. Rodzaje kar za naruszenie dyscypliny sportowej

1. Stosuje się następujące rodzaje kar:
   a) ostrzeżenia,
   b) napomnienia,
   c) nagany,
   d) dyskwalifikacje tj. zakazy brania udziału w zawodach przez określony czas,
   e) przeniesienie zawodów na inne boiska (obce).
2. W stosunku do działaczy sportowych zamiast dyskwalifikacji stosuje się odsunięcie od pełnienia jakichkolwiek funkcji w sporcie na określony czas.
3. W przypadkach przewinień, wymagających natychmiastowej interwencji władz przełożonych, może być stosowane zawieszenie działacza lub zawodnika do czasu przeprowadzenia koniecznych dochodzeń. Zawieszenie pociąga za sobą te same konsekwencje co kara odsunięcia od pełnienia funkcji w sporcie, względnie dyskwalifikacji z tym, że nie jest karą, a tylko środkiem zapobiegawczym.
4. Przeniesienie zawodów, powoduje zakaz rozgrywania zawodów na danym boisku i przeniesienie ich na inne boisko.

§ 4. Przewinienie Sekcji Piłki Nożnej podlegające ukaraniu

1. Na sekcje piłki nożnej organizacji sportowych mogą być nakładane kary za:
   a) rozegranie zawodów przez drużyny tej sekcji z drużyną innego koła bez zawiadomienia SPN właściwego KKF,
   b) niedostarczenie sędziemu prowadzącemu zawody składów drużyn,
   c) niestawienie się drużyny do zawodów o mistrzostwo,
   d) nieprzygotowanie boiska do gry,
   e) podanie fałszywego składu drużyn,
   f) niewłaściwe reklamowanie zawodów,
   g) spóźnione lub nieuzasadnione odroczenie terminów wyznaczonych zawodów,
   h) udział zawodnika lub drużyny sekcji w zawodach w czasie zawieszenia,
   i) wstawienie do zawodów nieuprawnionego zawodnika,
   j) zejście drużyny z boiska przed zakończeniem zawodów,
   k) nie zachowanie właściwego porządku na zawodach,
   l) niezapewnienie należytej ochrony osobistej sędziom

zawodnikom lub delegatom władz, przed zawodami, w czasie zawodów lub po zawodach,
ł) dopuszczenie do wkroczenia na boisko publiczności lub do innych awantur,
m) brak lekarza na zawodach,
n) brak dostatecznej opieki i pracy wychowaczej nad zawodnikami,
o) inne przekroczenia, powodujące naruszenie zasad ludowego ruchu sportowego, które stwierdzą organa lub władze nadrzędne.

2. W zależności od rodzaju zaistniałych przekroczeń oraz ich powtarzalności mogą być stosowane kary: ostrzeżenia, napomnienia, nagany, zawieszenia lub zakaz rozgrywania zawodów na terenie siedziby danego koła.
3. W przypadkach wykroczeń, nie dających gwarancji poprawy stosunków, kierownictwa sekcji mogą być zawieszone w pełnieniu swych czynności i wybrane nowe w porozumieniu z właściwymi instancjami Zrzeszeń Sportowych.

§ 5. Wykroczenia działaczy sportowych podlegające ukaraniu

1. Na działaczy sportowych mogą być nakładane kary za:
a) przekroczenia wymienione w § 4 pkt. 1, które działacz spowodował, będąc odpowiedzialnym za ich przestrzeganie — ostrzeżenia, napomnienia, nagany lub zawieszenia do 6 mies. o ile w dalszym ciągu nie postanowiono inaczej.
b) niesportowe zachowanie się na boisku (stadionie) lub poza nim — ostrzeżenia, napomnienia, nagana lub zawieszenie do 12 mies.
c) niesportowe zachowanie jw. w stanie nietrzeźwym — zawieszenie od 2 mies. do 12 mies.
d) namawianie zawodnika do niebrania udziału w zawodach lub słabej gry — zawieszenia od 6 mies. do 3 lat, kaperowanie zawodnika tj. przeciągania zbiegające się z zaoferowaniem korzyści materialnych — zawieszenia od 1 roku do 5 lat,
f) dopuszczenie do gry zawodnika w stanie nietrzeźwym — zawieszenie od 4 miesięcy do 2 lat,
g) niewłaściwe zachowanie się w czasie zawodów — zawieszenie od 3 miesięcy do 12 miesięcy,
h) niezapewnienie bezpieczeństwa drużynom lub sędziom zawodów, czy delegatom władz — zawieszenia od 3 miesięcy do 3 lat,
i) dopuszczenie do wstawienia do gry zawodnika nieuprawnionego — zawieszenia od 1 miesiąca do 6 miesięcy,
j) dopuszczenie zawodnika do gry pod fałszywym nazwiskiem — zawieszenia od 6 miesięcy do 2 lat.
k) bierne stanowisko i dopuszczenie do wkroczenia publiczności na boisko — zawieszenie od 1 miesiąca do 12 miesięcy,
l) zatajanie nieodpowiedniego postępowania wzgl. zachowania się zawodników (innych działaczy) — zawieszenia od 1 miesiąca do 12 miesięcy,
ł) inne przewinienia niegodne uczestnika ludowego ruchu sportowego lub przynoszące mu szkodę — zawieszenie od 6 miesięcy do całkowitego usunięcia z ruchu sportowego.

2. Całkowite odsunięcie działacza od pełnienia funkcji w sporcie piłkarskim lub rozciągnięcia kary zawieszenia na inne dyscypliny sportu, wymaga zatwierdzenia przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej.

§ 6. Przekroczenia zawodników podlegające ukaraniu

1. Na zawodników mogą być nakładane kary za:
a) grę w drużynie, w której nie był zgłoszony — dyskwalifikacja 2 tygodn. do 4 miesięsy,
b) świadomą grę pod fałszywym nazwiskiem — dyskwalifikacja od 6 miesięcy do 2 lat,
* c) grę w okresie dyskwalifikacji — dyskwalifikacja dodatkowa niemniej niż 6 tygodni,
* d) grę w stanie nietrzeźwym — dyskwalifikacja od 3 m-cy do 2 lat,
* e) grę rozmyślnie słabą — dyskwalifikacja od 6 m-cy do 3 lat,
f) nieusprawiedliwione niestawienie się do zawodów reprezentacji (powiatu, województwa, kraju) — dyskwalifikacja od 1 m-ca do 3 miesięcy,
g) niesportowe zachowanie się w czasie zawodów, okrzyki, zwracanie uwag, krytykowanie orzeczeń, wymyślanie swoim partnerom i przeciwnikom, okazywanie niezadowolenia za pomocą ruchu, rozmyślne zagrywanie piłki ręką, wybijanie piłki w publiczność, gra rozmyślna, „na czas", przeszkadzanie wykonania rzutów itp. — ostrzeżenie, napomnienie, nagana, dyskwalifikacja do 6 tygodni,
h) niesportowe zachowanie się w obrębie obiektu sportowego (w miejscu publicznym) — jw. oraz dyskwalifikacja do roku,
j) nieposłuszeństwa w stosunku do sędziego, kapitana terenie obiektów sportowych w miejscach publicznych — dyskwalifikacja od 6 m-cy do 3 lat,
j) nieposzłuszeństwa w stosunku do sędziego, kapitana drużyny, trenera, kierownictwa zespołu — dyskwalifikacja od 4 tygodni do 1 roku,
k) pogróżki w stosunku do innych zawodników, sędziego, kierownictwa drużyny, publiczności — dyskwalifikacja od 4 tygodni do 1 roku,
* l) słowne znieważenie, obraza godności osobistej zawodników, sędziego, kierownictwa zespołów, publiczności — dyskwalifikacja od 2 miesięcy do 2 lat,
* ł) podburzanie lub prowokowanie innych wystąpień — dyskwalifikacja od 1 m-ca do 5 lat,
m) niebezpieczną grę (wysokie podnoszenie nogi, wykonywania nożyc przed przeciwnikiem, wyrzucanie w podskoku nogi w przód, podnoszenie kolana podczas walki z przeciwnikiem o piłkę, używanie rąk lub łokci do odpychania — ostrzeżenie, napomnienie, nagana dyskwalifikacja do 2 miesięcy,
n) brutalną grę (podstawianie nogi), podpieranie, stołeczek, naskakiwanie na przeciwnika nagłe nachylenie się przed nadbiegającym przeciwnikiem doprowadzające do upadku, „wsiady" równocześnie obiema nogami na przeciwnika, gwałtowne odpychanie powodujące upadek, uderzenie łokciem przy walce o piłkę, kopanie przeciwnika przy odbieraniu piłki itp. —dyskwalifikacja od 1 miesiąca do 6 miesięcy,
* o) brutalna gra rozmyślna — dyskwalifikacja od 6 miesięcy do 3 lat,
* p) rozmyślne kopnięcie przeciwnika przy piłce — dyskwalifikacja od 2 m-cy do 1 roku,
* r) rozmyślne kopnięcie przeciwnika bez piłki — dyskwalifikacja od 3 m-cy do 2 lat,
* s) zamiar uderzenia lub znieważenia — nagana do dyskwalifikacji do 3 miesięcy,
* t) uderzenie ręką lub inne noszące cechy bijatyki — dyskwalifikacja od 6 m-cy do 2 lat,
* u) rozmyślne uderzenie ręką w twarz, noszące widoczne znamiona zniewagi — dyskwalifikacja od 1 roku,
* w) pobicie, kilkakrotne uderzenie — dyskwalifikacja od 2 lat,
y) zachowanie i postępowanie nie wymienione wyżej, a niegodne sportowca lub przynoszące szkodę sportowi — dyskwalifikacja od 3 m-cy do wykluczenia ze społeczności sportowej.

2. Zawodnik usunięty z boiska przez sędziego jest automatycznie zawieszony do czasu orzekania kary.
3. Niezależnie od kar wymierzonych przez SPN KKF, właściwe organa Zrzeszeń Sportowych mogą nakładać we własnym zakresie, za te same przewinienia. Kary te nie mogą być jednak niższe od nałożonych przez SPN KKF, jeśli są wyższe (na skutek bliższej znajomości postawy zawodnika przez organa zrzeszeń lub motywów przewinień) podlegają zatwierdzeniu przez SPN KKF.
4. Okres czasu od 15 grudnia do 15 lutego nie wlicza się do kar poniżej 6 miesięcy dyskwalifikacji.
Przy karach 6 miesięcy dyskwalifikacji i wyżej, wlicza się 2 miesiące zimowe.
5. W wypadku, gdy zachodzą okoliczności łagodzące, szczególnie przy wymiarze kary po raz pierwszy władze orzekające mają prawo zawiesić ją na okres nie niższy niż 6 miesięcy z wyjątkiem kar za przewinienia określonego wyżej w pkt. 1 lt. c, d, e, i, l, ł, o, p, r, s, t, u, w (oznaczona znakiem *). Gdy ukarany popełni w okresie zawieszenia kary, przewinienie pociągające za sobą dyskwalifikację — kara zawieszenia podlega wykonaniu, łącznie z nową karą.
6. Kary mają być wymierzane progresywnie i nie powinny być mniejsze od kary poprzednio nałożonej za to samo lub podobne przewinienia. Za czyny sprzeczne z obowiązującą sportowca Polski Ludowej moralnością i etyką sportu socjalistycznego, zawodnicy klasy I-szej i mistrzowskiej powinni być karani surowiej, od nich to bowiem wymagane jest wyższe uświadomienie.

7. W stosunku do zawodników ukaranych, organa Zrzeszeń są obowiązane roztoczyć specjalną opiekę, czy to w kierunku intensywnego szkolenia sportowego (w przypadkach gry niebezpiecznej lub brutalnej) czy też (w pozostałych przypadkach), wzmóc pracę wychowaczą i ideologiczną.
8. W szczególnych przypadkach, kary powyżej 6 miesięcy mogą być darowane, jednak nie wcześniej jak po odbyciu 2/3 orzeczonej kary, o ile dalsze postępowanie zawodnika w okresie biegu kary było nacechowane widoczną poprawą, zrozumieniem swoich błędów oraz ofiarną pracą i korzystnym oddziaływaniem na innych.
9. Kary dyskwalifikacji, podane w pkt. 1 mogą być określone (po odpowiednim przeliczeniu) na odsunięcie od określonej liczby zawodów mistrzowskich. Ukaranemu odsunięciem od określonej ilości zawodów mistrzowskich nie wolno w międzyczasie (do ukończenia kary) brać udziału w jakichkolwiek zawodach.

§ 7. Przewinienia kapitana drużyny

1. Na kapitanów drużyn mogą być nakładane kary za:
   a) niedostarczenie sędziom składu drużyny — pozbawienie pełnienia funkcji kapitana drużyny na okres 6 miesięcy.
   b) świadome podanie fałszywego składu drużyny — jw. do 2 lat i dyskwalifikacja jako zawodnika od 6—12 miesiecy.
   c) udział w grze własnej drużyny zawodnika w stanie nietrzeźwym — jw. do 1 roku.
   d) niezapewnienie ochrony sędziemu lub drużynie gości — jw. do 2 lat,
   e) brak czujności nad niewłaściwym postępowaniem własnej drużyny — nagana — do 12 miesięcy.
2. Kapitan drużyny jest obowiązany świecić przykładem, postępowaniem toteż jego wykroczenia osobiste, jako zawodnika mają być traktowane surowiej, a kary przewidziene w § 6 nakładane w wyższym wymiarze.

§ 8. Rejestracja kar

1. Wszystkie nakładane kary muszą być ogłaszane w urzędowych komunikatach (biuletynowych i obowiązują w 3 dni od chwili ich zgłoszenia (data komunikatu). W przypadkach szczególnych, zawieszenie może nastąpić w formie odrębnego pisma, a dopiero następnie ogłoszone.
2. Przy dłuższym wymiarze kary dyskwalifikacji, ponad 3 miesiące winien być podany termin zakończenia kary.
3. Kary ogłaszane w komunikatach (biuletynach) podlegają ścisłej rejestracji. Rejestr kar prowadzi się w formie kartoteki imiennej, uwzględniającej rodzaj wykroczenia, wymiar i okres kary.
4. Kary uwidocznione w rejestrze, ulegają skreśleniu (o ile po tej karze nie była ponownie orzeczona inna kara):
   a) od ostrzeżenia do nagany — po 1 roku od chwili orzeczenia,
   b) dyskwalifikacja od roku — po 2 latach od ukończenia kary,
   c) dyskwalifikacja powyżej 1 roku — po 3 latach od ukończenia kary.

§ 9. Organa powołane do nakładania kary

1. Za działalność i przewinienia poza boiskiem, jeśli nie zostały popełnione bezpośrednio po zawodach piłki nożnej lub w związku z nim, tj. za działalność i postawę sprzeczną z normalnością i etyką ludowego sportu — kary nakładają organa właściwych Zrzeszeń Sportowych, począwszy od Rady Kół poprzez Rady Okręgowe i Główne.
2. Organa Zrzeszeń działają w tym kierunku w zasadzie samodzielnie. W przypadku jednak uzyskania odnośnych doniesień przez Sekcje KKF, mogą one zlecić organom Zrzeszeń rozpatrzenie zaistniałych spraw, stosując nawet zapobiegawczo zawieszenie działacza, zawodnika, czy sekcji do czasu podjęcia decyzji przez organa Zrzeszeń.
3. Organa Zrzeszeń są obowiązane podać do wiadomości właściwym SPN KKF, podjęte decyzje i wydane orzeczenia, które SPN ogłaszają w swoich komunikatach i które obowiązują jak decyzje i kary wydane przez SPN KKF.
4. W przypadku, gdy decyzja czy kara, wymierzona przez organa Zrzeszenia, wydaje się być SPN KKF niesłuszna może zażądać wyjaśnień lub uzupełnień, bądź też przekazać do ponownego rozpatrzenia do organu Zrzeszenia, który wydał decyzję, czy wymierzył karę lub też do organu bezpośrednio nadrzędnego, w drodze nadzoru.
5. Postępowanie i decyzję w sprawach nieprzestrzegania czy naruszenia regulaminów i zarządzeń wewnętrznych Zrzeszeń, należy do wyłącznej kompetencji tych Zrzeszeń. Sprawy roszczeń cywilnych (odszkodowań, należności) należą również do bezpośredniej działalności organów Zrzeszeń Sportowych.
6. Za przewinienia i przekroczenia na boisku w związku z grą, kary nakładają SPN KKF, niezależnie od kar ewentualnie nałożonych za ta samo przewinienie przez organa Zrzeszeń, które są obowiązane włączyć się i czuwać nad podstawą swoich członków w czasie przeprowadzonych zawodów. W decyzjach i orzeczeniach swych SPN KKF nie są związane z decyzjami podjętymi przez macierzystą organizację sportową (zakład pracy, organizację polityczną, czy społeczną), odpowiedzialną za wychowanie i działalność ukaranego.
7. Z ramienia SPN KKF rozpatrują sprawy dyscyplinarne, prowadzą dochodzenia, podejmują decyzję i wymierzaja kary w I instancji — Komisje Sportowe tych Sekcji.
8. W przypadku konieczności przeprowadzenia dochodzenia, koszty związane z wezwaniem zainteresowanych osób, pokrywają te organizacje do których wzywani należą, zaś koszty związane z wyjazdem delegatów i władz — pokrywają te organa i władze, które delegują.
9. Właściwymi SPN KKF do rozpatrywania spraw dyscyplinarnych są Sekcje prowadzące rozgrywki danej klasy. Komisja Sportowa SPN KKF ma nadto prawo karania za przekroczenie popełnione w czasie zawodów:
   a) międzynarodowych i międzypaństwowych,
   b) w których biorą udział zawodnicy I i II Ligi (zawody towarzyskie),
   c) w których biorą udział zawodnicy z dwóch lub więcej WKKF o ile sprawy te nie zostaną przekazane do bezpośredniego załatwienia SPN właściwego KKF.

§ 10. Odwołania

1. Zainteresowanym przysługuje prawo odwołania w następującym trybie:
   a) od decyzji niższych instancji ogniw zrzeszeniowych — do instancji wyższych. Ostatnią instancją w tych sprawach jest Rada Główna Zrzeszenia,
   b) od decyzji Komisji Sportowej SPN PKKF (MKKF) jako — I instancja — do Komisji Sportowej SPN właściwego WKKF — jako II instancja.
   c) od decyzji Komisji Sportowej SPN WKKF jako I instancja — do Prezydium SPN WKKF jako II instancji,
   d) od decyzji Prezydium SPN WKKF jako I instancji oraz od decyzji Komisji Ligi Międzywojewódzkiej — do Komisji Sportowej SPN GKKF jako II instancji,
   e) od decyzji Komisji Sportowej SPN GKKF jako I instancji — do Prezydium SPN GKKF.
2. Instancje odwoławcze mają prawo w trybie nadzoru:
   a) zawiesić uchwałę instancji niższego szczebla, jeśli uchwała ta nie jest zgodna z obowiązującymi przepisami lub odbiega od przyjętych zwyczajów,
   b) przekazać załatwienie sprawy do ponownego rozpatrzenia instancji, która wydała decyzję,
   c) załatwić sprawę we własnym zakresie o ile władze lub organ niższego szczebla podtrzymał swoją pierwotną decyzję.
3. W przypadku gdy II instancja zatwierdziła decyzję I instancji dalsze odwołania są niedopuszczalne.
4. Ewentualna zmiana decyzji prawomocnej (złagodzenie, darowanie kary, nowe okoliczności itp.) może nastąpić przez instancję, która ostatnio wydała decyzję.
5. W przypadku, gdy II instancja zmieniła decyzję I instancji zainteresowanym oraz organom I instancji przysługuje prawo odwołania:
   a) do Prezydium SPN WKKF, jeśli decyzję w I instancji wyda Komisja Sportowa SPN PKKF,
   b) do Komisji Sportowej SPN GKKF, jeśli decyzję w I instancji wydała Komisja Sportowa SPN WKKF,
   c) do Prezydium SPN GKKF, jeśli decyzję w I instancji wydała Komisja Sportowa Ligi M-wojew. lub Prezydium SPN WKKF.
6. Odwołania we wszystkich wypadkach, należy wysłać na

piśmie w ciągu 10 dni od dnia otrzymania orzeczenia, za pośrednictwem władzy (organu) która wydała orzeczenie. Władza ta (organ) jeśli w odwołaniu są przedstawicne nowe okoliczności, może zmienić decyzję we własnym zakresie, w razie jej podtrzymania winna dołączyć akta sprawy w całości i przesłać swoją opinię władzy (organowi) do której jest skierowane odwołanie.
7. Niezachowanie terminu odwołania powoduje automatyczne odrzucenie odwołania bez rozpatrzenia.
8. Wniesienie odwołania nie ma mocy wstrzymującej.
9. O ile odwołanie nie zostanie załatwione w ciągu 30 dni, względnie odwołujący nie został zawiadomiony o zwłoce, ze względu na konieczność przeprowadzenia dochodzeń dodatkowych, odwołujący się ma prawo wnieść zażalenie do instancji bezpośrednio wyższej

Uwagi końcowe:

W sprawach nieobjętych niniejszymi przepisami decyduje żalenie do instancji bezpośrednio wyższej.

Za Prezydium Sekcji Piłki Nożnej
Przewodniczący
(W. Rajkowski)

Redakcja i Administracja Biul. Sport. WKKF — Kraków, ul. Manifestu Lipcowego 27 — tel. 240 34

Krakowskie Zakł. Graf. Nr 3. Zam. 217 — M-6-1806 — 600.